Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2160/2003**

av den 17 november 2003

om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen

(EGT L 325, 12.12.2003, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1003/2005 av den 30 juni 2005	L 170	12	1.7.2005
►**M2**	Rådets förordning (EG) nr 1791/2006 av den 20 november 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 2160/2003

av den 17 november 2003

om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), och

av följande skäl:

(1) I förteckningen i bilaga I till fördraget upptas levande djur och livsmedel av animaliskt ursprung. Djurhållning inom lantbruket och utsläppande på marknaden av livsmedel av animaliskt ursprung utgör en viktig inkomstkälla för lantbrukarna. En rationell utveckling av denna sektor kan uppnås med hjälp av veterinära åtgärder i syfte att förbättra folk- och djurhälsa inom gemenskapen.

(2) Det är av största vikt att människor skyddas mot sjukdomar och infektioner som direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor (zoonoser).

(3) Zoonoser som kan överföras genom livsmedel kan förorsaka mänskligt lidande och medföra ekonomiska förluster för livsmedelsproducenter och livsmedelsindustrin.

(4) Zoonoser som överförs via andra källor än livsmedel, t.ex. genom kontakt med vilda djur och sällskapsdjur, är också ett problem.

(5) Zoonoser på primärproduktionsnivå måste kontrolleras på tillfredsställande sätt för att målen i denna förordning skall uppnås. När det gäller direkt leverans av små kvantiteter primärprodukter från det livsmedelsföretag som producerar dem till slutkonsumenten eller till lokala affärer är det emellertid lämpligt att skydda folkhälsan genom nationell lagstiftning. I detta fall finns det nära förbindelser mellan producent och konsument. Sådan produktion bör inte utgöra något större bidrag till den genomsnittliga förekomsten av zoonoser i djurpopulationen inom gemenskapen som helhet. De allmänna kraven för provtagning och analys är kanske inte praktiska eller lämpliga för de producenter med ett mycket litet antal djur som finns i regioner med särskilda geografiska begränsningar.

(6) I rådets direktiv 92/117/EEG av den 17 december 1992 om skyddsåtgärder mot specifika zoonoser och zoonotiska agenser

([1]) EGT C 304 E, 30.10.2001, s. 260.
([2]) EGT C 94, 18.4.2002, s. 18.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2002 (EUT C 180 E, 31.7.2003, s. 160), rådets gemensamma ståndpunkt av den 20 februari 2003 (EUT C 90 E, 15.4.2003, s. 25) samt Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 juni 2003 (ännu inte offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 29 september 2003.

▼B

hos djur och animaliska produkter för att förhindra utbrott av livsmedelsburna infektioner och förgiftningar ([1]) föreskrivs att ett övervakningssystem för vissa zoonoser skall införas samt att salmonella i vissa fjäderfäbesättningar skall bekämpas.

(7) I det direktivet krävdes att medlemsstaterna för kommissionen skulle redovisa de nationella åtgärder som de vidtog för att uppnå direktivets syften och att medlemsstaterna skulle införa program för övervakning av salmonella hos fjäderfä. Detta krav har dock tillfälligt upphört genom rådets direktiv 97/22/EG ([2]) om ändring av direktiv 92/117/EEG i avvaktan på den översyn som föreskrivs i artikel 15a i direktiv 92/117/EEG.

(8) Många av medlemsstaterna har redan lämnat in sina program för övervakning av salmonella, och dessa har godkänts av kommissionen. Samtliga medlemsstater måste därutöver från och med den 1 januari 1998 uppfylla de minimiåtgärder avseende salmonella som anges i avdelning I i bilaga III till direktiv 92/117/EEG samt införa bestämmelser om vilka åtgärder som skall vidtas för att undvika att ett jordbruksföretag drabbas av salmonella.

(9) Dessa minimiåtgärder inriktar sig på övervakning och kontroll av salmonella i avelsbesättningar av *Gallus gallus*. Enligt direktiv 92/117/EEG skall särskilda åtgärder vidtas för att bekämpa infektionen då serotyper av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* påvisas och bekräftas i proven.

(10) Bestämmelser om övervakning och bekämpning av vissa zoonoser i djurpopulationer återfinns även i annan gemenskapslagstiftning. Sådana finns särskilt i rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ([3]) när det gäller bovin tuberkulos och bovin brucellos. I rådets direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ([4]) behandlas ovin och kaprin brucellos. Denna förordning bör inte leda till onödig dubblering av dessa befintliga bestämmelser.

(11) Framtida gemenskapslagstiftning om livsmedelshygien bör emellertid dessutom innehålla bestämmelser om särskilda aspekter av förebyggande, bekämpning och övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen samt särskilda krav för livsmedlens mikrobiologiska kvalitet.

(12) Enligt direktiv 92/117/EEG skall data samlas in om förekomsten av zoonoser och zoonotiska smittämnen i foder, djur, livsmedel och hos människor. Även om det system som används för att samla in data inte har harmoniserats och därför inte tillåter jämförelser mellan medlemsstaterna, utgör det en grund för bedömningen av den nuvarande situationen beträffande zoonoser och zoonotiska smittämnen inom gemenskapen.

(13) De data som samlats in via systemet visar att vissa zoonotiska smittämnen, nämligen *Salmonella* spp. och *Campylobacter* spp., orsakar majoriteten av zoonosfall hos människor. Det verkar som om antalet salmonellafall hos människor är på nedgång, särskilt sådana som orsakats av *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*, vilket visar att gemenskapens bekämpningsåtgärder i detta avseende har varit framgångsrika. Det är dock troligt att många fall aldrig rapporteras och att de data som samlas in därför inte ger en fullständig bild av situationen.

([1]) EGT L 62, 15.3.1993, s. 38. Direktivet senast ändrat genom rådets förordning (EG) nr 806/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 1).
([2]) EGT L 113, 30.4.1997, s. 9.
([3]) EGT 121, 29.7.1964, s. 1977/64. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning nr 1226/2002/EG (EGT L 179, 9.7.2002, s. 13).
([4]) EGT L 46, 19.2.1991, s. 19. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003.

▼B

(14) Vetenskapliga kommittén för veterinära åtgärder till skydd för människors hälsa ansåg i sitt yttrande om zoonoser av den 12 april 2000 att de åtgärder som vidtagits fram till denna tidpunkt för att bekämpa livsmedelsburna zoonotiska infektioner var otillräckliga. Den ansåg vidare att de epidemiologiska data som samlades in av medlemsstaterna var ofullständiga och inte helt jämförbara. Kommittén rekommenderade därför att övervakningsåtgärderna skulle förbättras och angav samtidigt olika alternativ för riskhantering.

(15) Det är följaktligen nödvändigt att förbättra nuvarande bekämpningssystem för vissa zoonotiska smittämnen. Samtidigt kommer bestämmelserna i direktiv 92/117/EEG om ett system för övervakning och insamling av data att ersättas av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG ([1]).

(16) Bekämpningen bör in princip omfatta hela livsmedelskedjan ”från gård till bord”.

(17) Bekämpningen bör i allmänhet regleras genom gemenskapens bestämmelser på områdena foder, djurhälsa och livsmedelshygien.

(18) För vissa zoonoser och zoonotiska smittämnen är det dock nödvändigt att fastställa särskilda krav för bekämpningen.

(19) Dessa särskilda krav bör grunda sig på de mål som satts upp för att minska förekomsten av zoonoser och zoonotiska smittämnen.

(20) Målen bör fastställas för zoonoser och zoonotiska smittämnen i olika djurpopulationer, med särskilt beaktande av deras frekvens och epidemiologiska utveckling i djur- och människopopulationer, foder och livsmedel, deras skadlighet för människor, deras potentiella ekonomiska konsekvenser, vetenskapliga utlåtanden samt förekomsten av lämpliga åtgärder för att minska deras prevalens. Vid behov kan mål också fastställas för andra delar av livsmedelskedjan.

(21) För att ovannämnda mål skall kunna uppnås i god tid bör medlemsstaterna införa särskilda kontrollprogram, som bör godkännas av gemenskapen.

(22) Huvudansvaret för livsmedelssäkerheten bör ligga på foder- och livsmedelsföretagaren. Medlemsstaterna bör därför främja utvecklingen av kontrollprogram som omfattar hela sektorer.

(23) Det är möjligt att medlemsstaterna och foder- och livsmedelsföretagaren vill använda sig av särskilda bekämpningsmetoder i sina kontrollprogram. Vissa metoder kanske dock inte kan godtas, särskilt om de försvårar måluppfyllelsen i allmänhet, interfererar specifikt på nödvändiga testsystem eller skapar potentiella risker för folkhälsan. Lämpliga förfaranden bör därför fastställas, som gör det möjligt för kommissionen att besluta att vissa bekämpningsmetoder inte får användas inom kontrollprogrammen.

(24) Det är också möjligt att det finns eller kommer att tas fram bekämpningsmetoder som i sig själva inte omfattas av några gemenskapsbestämmelser om produktgodkännande, men som skulle kunna bidra till att målen för minskad prevalens av vissa zoonoser och zoonotiska smittämnen lättare uppfylls. Det bör därför vara möjligt att godkänna användning av sådana metoder på gemenskapsnivå.

(25) Det kommer att vara nödvändigt att se till att återbesättningen av djur görs från flockar eller besättningar som har kontrollerats enligt bestämmelserna i denna förordning. Testresultaten från ett

([1]) Se sidan 31 i detta nummer av EUT.

▼B

pågående särskilt kontrollprogram bör meddelas den som köper djur. Gemenskapslagstiftningen om handel inom gemenskapen och om import från tredje land, särskilt när det gäller sändningar av levande djur och kläckägg, bör därför kompletteras med särskilda krav. Motsvarande ändringar bör också göras i direktiv 64/432/EEG, rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och färskt kött ([1]) och rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg ([2]).

(26) Antagandet av denna förordning bör inte ha några konsekvenser för de tilläggsgarantier som Finland och Sverige fick vid anslutningen till gemenskapen och som har bekräftats av kommissionens besluten 94/968/EG ([3]), 95/50/EG ([4]), 95/160/EG ([5]), 95/161/EG ([6]), 95/168/EG ([7]) och rådets besluten 95/409/EG ([8]), 95/410/EG ([9]) och 95/411/EG ([10]). I förordningen bör det anges bestämmelser för ett förfarande som under en övergångsperiod beviljar garantier åt alla medlemsstater som har ett godkänt nationellt kontrollprogram som går utöver gemenskapens minimikrav avseende salmonella. Resultaten från provtagningar på levande djur och kläckägg som saluförs i en sådan medlemsstat bör uppfylla de kriterier som fastställs i kontrollprogrammet på nationell nivå. I framtida gemenskapslagstiftning om hygien för livsmedel av animaliskt ursprung bör det föreskrivas ett liknande förfarande vad avser kött och konsumtionsägg.

(27) Tredje länder som exporterar till gemenskapen måste samtidigt som åtgärder tillämpas i gemenskapen genomföra likvärdiga åtgärder för bekämpning av zoonoser.

(28) Vad gäller bekämpning av salmonella tyder de flesta föreliggande data på att fjäderfäprodukter utgör en viktig källa till salmonella hos människor. Bekämpningsåtgärder bör därför tillämpas vid denna typ av produktion, vilket betyder att de åtgärder som inleddes under direktiv 92/117/EEG bör utvidgas. För produktion av konsumtionsägg är det av betydelse att särskilda åtgärder fastställs för utsläppande på marknaden av produkter från flockar som vid provtagning inte har befunnits fria från salmonella. För kött från fjäderfä är målet att det kött som släpps ut på marknaden med rimlig säkerhet är fritt från relevant salmonella. Livsmedelsföretagarna behöver en övergångsperiod för att anpassa sig till de planerade åtgärderna, som i sin tur kan utvidgas, bland annat med hänsyn till den vetenskapliga riskbedömningen.

(29) Det är lämpligt att utse nationella referenslaboratorier och referenslaboratorier i gemenskapens regi för att ge råd och stöd i frågor som omfattas av denna förordning.

(30) För att säkerställa att denna förordning tillämpas på ett enhetligt sätt, bör det fastställas bestämmelser om genomförandet av kontroller och inspektioner i gemenskapens regi i enlighet med annan gemenskapslagstiftning på detta område.

([1]) EGT L 302, 31.12.1972, s. 28. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 807/2003 (EGT L 122, 16.5.2003, s. 36).
([2]) EGT L 303, 31.10.1990, s. 6. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 806/2003.
([3]) EGT L 371, 31.12.1994, s. 36.
([4]) EGT L 53, 9.3.1995, s. 31.
([5]) EGT L 105, 9.5.1995, s. 40. Beslutet senast ändrat genom beslut 97/278/EG (EGT L 110, 26.4.1997, s. 77).
([6]) EGT L 105, 9.5.1995, s. 44. Beslutet senast ändrat genom beslut 97/278/EG.
([7]) EGT L 109, 16.5.1995, s. 44. Beslutet senast ändrat genom beslut 97/278/EG.
([8]) EGT L 243, 11.10.1995, s. 21. Beslutet ändrat genom beslut 98/227/EG (EGT L 87, 21.3.1998, s. 14).
([9]) EGT L 243, 11.10.1995, s. 25. Beslutet ändrat genom beslut 98/227/EG.
([10]) EGT L 243, 11.10.1995, s. 29. Beslutet ändrat genom beslut 98/227/EG.

▼B

(31) Det bör fastställas ändamålsenliga förfaranden för att ändra vissa bestämmelser i denna förordning till följd av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och för att anta tillämpningsföreskrifter och övergångsbestämmelser.

(32) För att kunna ta hänsyn till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör ett nära och välfungerande samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna säkerställas inom ramen för den ständiga kommitté som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet. ([1])

(33) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och räckvidd

1. Syftet med denna förordning är att säkerställa att ändamålsenliga och effektiva åtgärder vidtas för att upptäcka och bekämpa salmonella och andra zoonotiska smittämnen vid alla relevanta led inom produktion, bearbetning och distribution – i synnerhet på primärproduktionsnivå – inbegripet i foder i syfte att minska deras förekomst och de risker de medför för folkhälsan.

2. Förordningen omfattar följande:

a) Fastställande av mål för att minska prevalensen av vissa zoonoser i djurpopulationer

   i) i primärproduktionsledet, och

   ii) när så är lämpligt för berörda zoonoser och zoonotiska smittämnen, i andra led i livsmedelskedjan, inklusive i livsmedel och i foder.

b) Godkännande av särskilda bekämpningsprogram, som utarbetats av medlemsstaterna och livsmedelsföretag och foderföretag.

c) Antagande av särskilda bestämmelser om vissa bekämpningsmetoder som används för att minska prevalensen av zoonoser och zoonotiska smittämnen.

d) Antagande av bestämmelser om handeln inom gemenskapen med vissa djur och om import från tredje land av sådana djur och produkter därav.

3. Denna förordning skall inte tillämpas på primärproduktion

a) för privat enskilt bruk, eller

b) som leder till direkt leverans, från producenten, av små mängder primärprodukter till slutkonsumenten eller till lokala detaljhandelsanläggningar som levererar primärprodukter direkt till slutkonsumenten.

([1]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

4. Medlemsstaterna skall i nationell lagstiftning fastställa regler för reglering av den verksamhet som avses i punkt 3 b. Sådana nationella regler skall garantera att förordningens mål uppnås.

5. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen av mer specifika gemenskapsbestämmelser om djurhälsa, foder, livsmedelshygien, smittsamma sjukdomar hos människan, hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, genteknik och transmissibel spongiform encefalopati.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande definitioner:

1. Definitionerna i förordning (EG) nr 178/2002 skall användas.

2. Definitionerna i direktiv 2003/99/EG skall användas.

3. Även följande definitioner skall användas:

a) *besättning:* ett eller en grupp av djur som hålls i en anläggning som en epidemiologisk enhet.

b) *flock:* alla fjäderfän med samma hälsostatus som hålls på samma fastighet eller inom samma inhägnad och som utgör en enda epidemiologisk enhet; för fjäderfä som hålls inomhus omfattar detta alla fåglar som delar samma luftvolym.

Artikel 3

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat skall utse en eller flera behöriga myndigheter för tillämpningen av denna förordning samt underrätta kommissionen om detta. Om en medlemsstat utser fler än en behörig myndighet, skall den

a) underrätta kommissionen om vilken behörig myndighet som skall fungera som kontaktpunkt för kontakter med kommissionen, och

b) se till att de behöriga myndigheterna samarbetar så att det garanteras att kraven i denna förordning genomförs på rätt sätt.

2. Den eller de behöriga myndigheterna skall särskilt ansvara för följande:

a) Utarbeta sådana program som föreskrivs i artikel 5.1 och förbereda nödvändiga ändringar av programmen, särskilt mot bakgrund av de data och resultat som erhålls.

b) Samla in alla data som är nödvändiga för att utvärdera de använda metoderna samt resultaten från de nationella kontrollprogram som föreskrivs i artikel 5 och varje år överlämna dessa data och resultat till kommissionen, inbegripet resultatet från eventuella undersökningar, med beaktande av de bestämmelser som fastställts i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 2003/99/EG.

c) Genomföra regelbundna kontroller på plats av livsmedelsföretagen och, vid behov på foderföretagen, för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning.

▼B

KAPITEL II

GEMENSKAPENS MÅL

Artikel 4

Gemenskapens mål för att minska prevalensen av zoonoser och zoonotiska smittämnen

1. Gemenskapsmål skall fastställas för att minska prevalensen av de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i första kolumnen i bilaga I inom de djurpopulationer som förtecknas i andra kolumnen i samma bilaga, med beaktande särskilt av följande:

a) Erfarenheter av gällande nationell lagstiftning.

b) Information som överlämnats till kommissionen eller Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet i enlighet med gällande gemenskapskrav, särskilt i samband med de uppgifter som föreskrivs i direktiv 2003/99/EG, särskilt artikel 5 i detta.

Målen och eventuella ändringar av dessa skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

2. Målen i punkt 1 skall omfatta åtminstone följande:

a) Ett tal som anger

i) den högsta procentuella andel epidemiologiska enheter som får visa positiv reaktion, och/eller

ii) den lägsta procentuella minskning av antalet epidemiologiska enheter som får visa positiv reaktion.

b) Den maximala tidsfrist inom vilken målet måste uppnås.

c) Definition av de epidemiologiska enheter som avses i a.

d) Fastställande av de provtagningsprogram som är nödvändiga för att kontrollera om målet har uppnåtts.

e) När det är relevant, definition av de serotyper som är av betydelse för folkhälsan eller av andra undergrupper av zoonoser eller zoonotiska smittämnen som förtecknas i första kolumnen i bilaga I, med beaktande av de allmänna kriterier som förtecknas i punkt 6 c och alla specifika kriterier som anges i bilaga III.

3. Gemenskapens mål skall första gången fastställas före de relevanta datum som anges i fjärde kolumnen i bilaga I.

4. a) När varje gemenskapsmål definieras, skall kommissionen lägga fram en analys om de kostnader och den nytta som förväntas. I denna analys skall särskilt hänsyn tas till de kriterier som fastställs i punkt 6 c. Medlemsstaterna skall på begäran ge kommissionen allt nödvändigt stöd för att möjliggöra förberedelsen av analysen.

b) Varje gång innan kommissionen föreslår ett gemenskapsmål skall den rådgöra med medlemsstaterna i den kommitté det hänvisas till i artikel 14.1 om resultaten av analysen.

c) Mot bakgrund av resultaten av denna analys och samrådet med medlemsstaterna skall kommissionen när så är lämpligt föreslå gemenskapsmål.

5. Genom undantag från punkterna 2 e och 4 skall dock under en övergångsperiod följande regler tillämpas på fjäderfä.

De gemenskapsmål som fastställts för avelsflockar av *Gallus gallus* under denna övergångsperiod skall omfatta de fem vanligast förekommande serotyperna av salmonella vid salmonella hos människor, vilka skall identifieras på grundval av data som insamlats genom EG:s övervakningssystem. De gemenskapsmål som fastställts för värphöns, broi-

▼B

lers och kalkoner under denna övergångsperiod skall omfatta *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium*. Vid behov får emellertid dessa mål utsträckas till att omfatta andra serotyper på grundval av resultatet av en analys utförd i enlighet med punkt 4.

Övergångsperioden skall gälla för varje gemenskapsmål för minskning av prevalensen av salmonella hos fjäderfä. Den skall vid varje tillfälle löpa under tre år och börja löpa den dag som anges i femte kolumnen i bilaga I.

6. a) Bilaga I får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2 för de syften som anges i led b med särskilt beaktande av kriterierna i led c.

   b) Ändringar i bilaga I får ha till följd att tillämpningsområdet för kraven på att fastställa gemenskapsmål ändras genom att utöka, inskränka eller ändra

      i) de berörda zoonoserna eller zoonotiska smittämnena,

      ii) de berörda leden i livsmedelskedjan, och/eller

      iii) de berörda djurpopulationerna.

   c) Följande kriterier avseende zoonoser och zoonotiska smittämnen skall beaktas innan bilaga I ändras:

      i) Frekvens i djurpopulationer och befolkningsgrupper, foder och livsmedel.

      ii) Skadlighet för människors hälsa.

      iii) Ekonomiska konsekvenser för djur- och folkhälsovård samt för foder- och livsmedelsföretag.

      iv) Epidemiologiska trender i djurpopulationer och befolkningsgrupper, foder och livsmedel.

      v) Vetenskapliga utlåtanden.

      vi) Teknisk utveckling, särskilt avseende befintliga kontrollmöjligheters genomförbarhet i praktiken.

      vii) Krav och trender när det gäller avelssystem och produktionsmetoder.

7. Bilaga III får ändras eller kompletteras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

8. Kommissionen skall se över genomförandet av gemenskapsmålen och beakta denna översyn när den föreslår nya mål.

9. De åtgärder som vidtas för att minska förekomsten av de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i bilaga I skall genomföras i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och bestämmelser som antas med stöd av denna förordning.

KAPITEL III

KONTROLLPROGRAM

Artikel 5

Nationella kontrollprogram

1. Medlemsstaterna skall för att uppnå de gemenskapsmål som föreskrivs i artikel 4 fastställa nationella kontrollprogram för alla de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i bilaga I. Nationella kontrollprogram skall beakta den geografiska spridningen av olika zoonoser inom varje medlemsstat samt de finansiella konsekvenserna för primärproducenter och livsmedels- och foderföretag till följd av upprättandet av effektiva kontroller.

▼B

2. De nationella kontrollprogrammen skall löpa kontinuerligt och omfatta en sammanhängande tidsperiod på minst tre år.

3. De nationella kontrollprogrammen skall

a) göra det möjligt att påvisa zoonoser och zoonotiska smittämnen enligt de allmänna kraven och minimikraven för provtagning i bilaga II,

b) fastställa de skyldigheter som åligger behöriga myndigheter respektive livsmedelsföretagare och foderföretagare,

c) ange vilka bekämpningsåtgärder som skall vidtas då zoonoser eller zoonotiska smittämnen har påvisats, särskilt sådana åtgärder som syftar till att skydda människors hälsa, inklusive tillämpning av de särskilda kraven i bilaga II,

d) göra det möjligt att utvärdera förbättringar som skett till följd av bestämmelserna i programmen samt att se över dessa program, särskilt mot bakgrund av resultatet som erhållits genom att zoonoser och zoonotiska smittämnen påvisats.

4. De nationella kontrollprogrammen skall omfatta minst följande led i livsmedelskedjan:

a) Foderproduktion.

b) Primärproduktion av djur.

c) Bearbetning och beredning av livsmedel av animaliskt ursprung.

5. Som en del av de officiella kontroller som fastställs i del A i bilaga II skall nationella kontrollprogram, där så är relevant, innehålla bestämmelser för provtagningsmetoder samt kriterier för att bedöma resultaten av dessa provtagningar, för provtagning av djur och kläckägg som transporteras inom det nationella territoriet.

6. De krav och minimikrav för provtagning som fastställs i bilaga II får ändras, anpassas eller utökas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, efter det att särskilt kriterierna i artikel 4.6 c har beaktats.

7. Medlemsstaterna skall, inom sex månader efter fastställandet av gemenskapsmålen i artikel 4, lämna in sina nationella kontrollprogram till kommissionen och samtidigt ange vilka åtgärder som skall genomföras.

▼M2

För Bulgarien och Rumänien skall, när fristen för att lämna in de nationella kontrollprogrammen redan har löpt ut för de övriga medlemsstaterna, inlämningsfristen löpa ut på anslutningsdagen.

▼B

Artikel 6

Godkännande av de nationella kontrollprogrammen

1. Efter det att en medlemsstat har överlämnat ett nationellt kontrollprogram i enlighet med artikel 5 skall kommissionen ha två månader på sig för att infordra all ytterligare relevant och nödvändig information från medlemsstaten. Medlemsstaten skall tillhandahålla denna kompletterande information inom två månader efter det att en begäran mottagits. Kommissionen skall, inom två månader efter att ha mottagit sådan kompletterande information eller – om den inte begärt någon sådan information – inom sex månader efter det att medlemsstaten överlämnat kontrollprogrammet, fastställa om det är förenligt med de relevanta bestämmelserna, inbegripet särskilt bestämmelserna i denna förordning.

2. När kommissionen har fastställt att ett nationellt kontrollprogram är förenligt med bestämmelserna, eller på begäran av den medlemsstat som lämnat det, skall programmet bedömas utan onödigt dröjsmål, så att det kan godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

▼B

3. Ändringar av ett program som tidigare godkänts i enlighet med punkt 2 får godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2 för att ta hänsyn till ändrade förhållanden i den berörda medlemsstaten, särskilt mot bakgrund av de resultat som avses i artikel 5.3 d.

Artikel 7

Livsmedels- och foderföretagares kontrollprogram

1. Livsmedels- och foderföretag, eller organisationer som företräder sådana, får införa kontrollprogram som i möjligaste mån skall omfatta alla led i produktionen, bearbetningen och distributionen.

2. Om livsmedels- och foderföretagare, eller organisationer som företräder dessa, vill att deras kontrollprogram skall ingå i ett nationellt kontrollprogram, skall de lämna in sina kontrollprogram samt alla eventuella ändringar av dessa för godkännande till den behöriga myndigheten i den medlemsstat där de verkar. Om den berörda verksamheten bedrivs i olika medlemsstater, skall programmen godkännas separat för varje medlemsstat.

3. Den behöriga myndigheten får godkänna de kontrollprogram som lämnas in i enlighet med punkt 2 endast om den bedömer att kontrollprogrammen uppfyller de relevanta kraven i bilaga II och målen i det berörda nationella kontrollprogrammet.

4. Medlemsstaterna skall föra uppdaterade förteckningar över godkända kontrollprogram som leds av livsmedels- och foderföretagare eller av organisationer som företräder dessa. Dessa förteckningar skall på begäran ställas till kommissionens förfogande.

5. Livsmedels- och foderföretagare eller organisationer som företräder dessa skall regelbundet informera de behöriga myndigheterna om resultaten av kontrollprogrammen.

KAPITEL IV

BEKÄMPNINGSMETODER

Artikel 8

Särskilda bekämpningsmetoder

1. På initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat får i enlighet med förfarandet i artikel 14.2

a) beslut fattas om att särskilda bekämpningsmetoder får eller skall tillämpas för att minska prevalansen av zoonoser och zoonotiska smittämnen vid primärproduktion av djur eller i andra led i näringskedjan,

b) bestämmelser införas rörande villkor för användning av de metoder som avses i a,

c) närmare bestämmelser införas om nödvändiga dokument och förfaranden samt minimikrav för de metoder som avses i led a,

d) beslut fattas om att vissa särskilda bekämpningsmetoder inte får användas inom kontrollprogrammen.

2. Bestämmelserna i punkt 1 a–c skall inte tillämpas på metoder som innebär att ämnen eller tekniker som omfattas av gemenskapens lagstiftning om foder, livsmedelstillsatser och veterinärmedicinska läkemedel används.

▼B

KAPITEL V

HANDEL

Artikel 9

Handel inom gemenskapen

1. Från och med de datum som anges i kolumn 5 i bilaga I skall ursprungsflockar eller ursprungsbesättningar av de arter som förtecknas i kolumn 2 testas med avseende på de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i kolumn 1, innan några levande djur eller kläckägg får sändas iväg från det ursprungliga livsmedelsföretaget. Datum för testet och testresultatet skall anges i de relevanta hälsointyg som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen.

2. Den medlemsstat som är mottagare av en sändning får, i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, under en övergångsperiod bemyndigas att kräva att resultaten av de test som avses i de relevanta hälsointygen för sändningar av de djur och kläckägg som omfattas av testning i avsändningsmedlemsstaten uppfyller samma kriterier för salmonella som i enlighet med artikel 5.5 fastställts i den mottagande medlemsstatens godkända nationella program för sändningar inom den mottagande medlemsstaten.

Bemyndigandet får återkallas i enlighet med samma förfarande.

3. De särskilda åtgärder avseende salmonella som gällde för levande djur vid transport till Sverige och Finland före ikraftträdandet av denna förordning, skall fortsätta att gälla som om de hade fastställts i enlighet med punkt 2.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.6 får särskilda bestämmelser beträffande medlemsstaternas fastställande av de kriterier som avses i artikel 5.5 och i punkt 2 ovan, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 10

Import från tredje land

1. Från och med de datum som anges i kolumn 5 i bilaga I skall ett tredje land – för att såvitt avser berörda arter eller kategorier få upptas på eller kvarstå i de i gemenskapslagstiftningen föreskrivna förteckningarna över tredje länder från vilka medlemsstaterna får importera de djur eller kläckägg som omfattas av denna förordning – lämna in ett program till kommissionen som är likvärdigt med de program som avses i artikel 5 och få det godkänt i enlighet med den artikeln. I programmet skall det finnas data om vilka garantier som landet kan ge i fråga om inspektioner och kontroller för att påvisa zoonoser och zoonotiska smittämnen. Dessa garantier skall åtminstone vara likvärdiga med de garantier som föreskrivs i denna förordning. Kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor skall på nära håll delta i övervakningen av att likvärdiga kontrollprogram finns i tredje land.

2. Dessa program skall godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, under förutsättning att det objektivt kan visas att de åtgärder som beskrivs i programmet är likvärdiga med de krav som gäller enligt gemenskapens bestämmelser. Alternativa garantier till dem som föreskrivs i denna förordning kan tillåtas enligt samma förfarande, under förutsättning att de inte är gynnsammare än de som tillämpas på handeln inom gemenskapen.

3. För de tredje länder med vilka ett regelbundet handelsutbyte har upprättats skall bestämmelserna i artikel 5.7 och artikel 6.1 om tidsfrister för inlämnande och godkännande av program tillämpas. För de tredje länder som håller på att upprätta eller återuppta ett handelsutbyte skall tidsfristerna i artikel 6 tillämpas.

▼B

4. Ursprungsflockar och ursprungsbesättningar av de arter som förtecknas i kolumn 1 i bilaga I skall testas, innan några levande djur eller kläckägg får sändas iväg från det ursprungliga livsmedelsföretaget. Flockar och besättningar skall testas med avseende på de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i kolumn 1 i bilaga I, eller om det behövs för att uppnå målet med likvärdiga garantier enligt punkt 1, sådana zoonoser och zoonotiska smittämnen som specificeras i enlighet med förfarandet i artikel 14.2. Datum för testet och testresultatet skall anges i importcertifikaten, och förlagorna för dessa enligt gemenskapslagstiftningen skall ändras i enlighet därmed.

5. Den medlemsstat som är slutlig mottagare får bemyndigas att, i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, under en övergångsperiod kräva att resultaten från de test som avses i punkt 4 uppfyller samma villkor som i enlighet med artikel 5.5 fastställs i den medlemsstatens nationella program. Bemyndigandet får återkallas och särskilda bestämmelser beträffande sådana villkor får fastställas, i enlighet med förfarandet i artikel 14.2, utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 5.6.

6. För att ett tredje land såvitt avser berörda kategorier av produkter skall få upptas på eller kvarstå i de i gemenskapslagstiftningen föreskrivna förteckningarna över tredje länder från vilka medlemsstaterna får importera de produkter som omfattas av denna förordning, skall landet i fråga lämna garantier till kommissionen som är likvärdiga med dem som föreskrivs i denna förordning.

KAPITEL VI

LABORATORIER

Artikel 11

Referenslaboratorier

1. Referenslaboratorier för gemenskapen för analys och testning avseende de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i kolumn 1 i bilaga I skall utses i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

2. Ansvarsområden och uppgifter för gemenskapens referenslaboratorier, särskilt när det gäller samordningen av deras verksamhet med de nationella referenslaboratoriernas verksamhet, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

3. Medlemsstaterna skall utse nationella referenslaboratorier för analys och testning avseende de zoonoser och zoonotiska smittämnen som anges i kolumn 1 i bilaga I. Namn och adress för dessa laboratorier skall meddelas kommissionen.

4. Vissa ansvarsområden och uppgifter för de nationella referenslaboratorierna, särskilt när det gäller samordningen av deras verksamhet med verksamheten vid medlemsstaternas laboratorier som utses i enlighet med artikel 12.1a, får fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 12

Godkännande av laboratorier, kvalitetskrav och godkända testmetoder

1. De laboratorier som deltar i de kontrollprogram som avses i artiklarna 5 och 7 för att analysera de prover som skall testas med avseende på de zoonoser och zoonotiska smittämnen som avses i kolumn 1 i bilaga I, skall

a) utses av den behöriga myndigheten, och

▼B

b) använda sig av kvalitetssäkringssystem som uppfyller kraven i gällande EN/ISO-standard senast inom 24 månader efter det att denna förordning trätt i kraft eller inom 24 månader efter det att nya zoonoser och zoonotiska smittämnen lagts till i kolumn 1 i bilaga I.

2. Laboratorierna skall regelbundet delta i testningssamarbete som organiseras eller samordnas av det nationella referenslaboratoriet.

3. Test som avser de zoonoser och zoonotiska smittämnen som anges i kolumn 1 i bilaga I skall utföras med de metoder och protokoll som rekommenderats av internationella standardiseringsorgan som referensmetoder.

Alternativa metoder får användas, om de har validerats i enlighet med internationellt erkända bestämmelser och ger likvärdiga resultat som de som uppnås genom referensmetoden.

Vid behov får andra testmetoder godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

KAPITEL VII

GENOMFÖRANDE

Artikel 13

Genomförande- och övergångsbestämmelser

Lämpliga övergångs- eller genomförandebestämmelser, inbegripet de nödvändiga ändringarna i hälsointygen, får antas i enlighet med förfarandet i artikel 14.2.

Artikel 14

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom förordning (EG) nr 178/2002 (nedan kallad ”kommittén”).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Samråd med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Kommissionen skall samråda med Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet i alla frågor som omfattas av denna förordnings räckvidd och som skulle kunna ha en avgörande inverkan på folkhälsan, framför allt innan den föreslår gemenskapsmål enligt artikel 4 eller specifika bekämpningsmetoder enligt artikel 8.

Artikel 16

Rapport om finansiella arrangemang

1. Kommissionen skall inom tre år efter det att denna förordning har trätt i kraft överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

▼B

2. I denna rapport skall följande diskuteras:

a) Befintliga arrangemang, på gemenskapsnivå och nationell nivå, för att finansiera åtgärder som vidtagits för att bekämpa zoonoser och zoonotiska smittämnen.

b) Den inverkan dessa arrangemang har på dessa åtgärders effektivitet.

3. Kommissionen skall vid behov låta sin rapport åtföljas av relevanta förslag.

4. Medlemsstaterna skall på begäran lämna kommissionen all nödvändig hjälp för att den skall kunna sammanställa sin rapport.

KAPITEL VIII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Gemenskapskontroller

1. För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna i denna förordning, av bestämmelser som antas med stöd av denna samt av alla slag av skyddsåtgärder, skall experter från kommissionen utföra kontroller på plats, i samarbete med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna. En medlemsstat på vars territorium kontroller görs skall lämna experterna all nödvändig hjälp för att de skall kunna utföra sina åligganden. Kommissionen skall informera den behöriga myndigheten om kontrollresultaten.

2. Regler för genomförandet av denna artikel, särskilt de som gäller förfarandet för samarbete med de nationella behöriga myndigheterna, skall fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2.

Artikel 18

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall börja tillämpas sex månader efter det att den har trätt i kraft.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Zoonoser och zoonotiska smittämnen för vilka gemenskapen enligt artikel 4 skall fastställa mål för minskning av prevalens

1. Zoonos eller zoonotiskt smittämne	2. Djurpopulation	3. Led i livsmedelskedjan	4. Datum då mål måste fastställas (*)	5. Datum då testning måste äga rum
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Avelsflockar av Gallus gallus	Primärproduktion	►**M1** 18 månader efter det datum då förordningen träder i kraft ◄	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Värphöns	Primärproduktion	24 månader efter det datum då förordningen träder i kraft	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Slaktkycklingar	Primärproduktion	36 månader efter det datum då förordningen träder i kraft	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Kalkoner	Primärproduktion	48 månader efter det datum då förordningen träder i kraft	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Besättningar av slaktsvin	Primärproduktion	48 månader efter det datum då förordningen träder i kraft	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Besättningar av avelssvin	Primärproduktion	60 månader efter det datum då förordningen träder i kraft	18 månader efter det datum det hänvisas till i kolumn 4

(*) Dessa datum förutsätter att jämförbara data om prevalens kommer att vara tillgängliga minst sex månader innan målet skall fastställas. Om sådana data inte skulle vara tillgängliga, kommer följaktligen det datum då målet skall fastställas att flyttas fram.

▼B

BILAGA II

BEKÄMPNING AV DE ZOONOSER OCH ZOONOTISKA SMITTÄMNEN SOM FÖRTECKNAS I BILAGA I

A. **Allmänna krav för de nationella kontrollprogrammen**

Programmen måste vara utformade med hänsyn till vilken typ av zoonos och/eller zoonotiskt smittämne det rör sig om samt till den speciella situationen i medlemsstaten. Programmet måste

a) klargöra programmets syfte med beaktande av hur allvarlig zoonosen eller det zoonotiska smittämnet i fråga är,

b) uppfylla de minimala provtagningskrav som föreskrivs i del B,

c) i erforderliga fall uppfylla de specifika krav som föreskrivs i delarna C–E, och

d) innehålla följande punkter:

1. *Allmänt*

1.1 Zoonosens eller det zoonotiska smittämnets förekomst i medlemsstaten med särskilt hänvisning till de resultat som erhållits vid övervakning enligt artikel 4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG.

1.2 Det geografiska område där eller, där så är tillämpligt, de epidemiologiska enheter i vilka programmet kommer att genomföras.

1.3 De berörda behöriga myndigheternas struktur och organisation.

1.4 Godkända laboratorier, där de prov som tagits inom programmet skall analyseras.

1.5 De metoder som används vid undersökning av zoonoser eller zoonotiska smittämnen.

1.6 Officiella kontroller (inbegripet program för provtagning) av foder, flockar och/eller besättningar.

1.7 Officiella kontroller (inbegripet program för provtagning) i övriga led i livsmedelskedjan.

1.8 De åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar beträffande djur eller produkter hos vilka zoonoser eller zoonotiska smittämnen har påvisats, i synnerhet för att skydda folkhälsan, samt alla förebyggande åtgärder som vidtagits, som till exempel vaccination.

1.9 Tillämplig nationell lagstiftning, inbegripet alla nationella bestämmelser som rör sådan verksamhet som avses i artikel 1.3 b.

1.10 Allt finansiellt bistånd till livsmedels- och foderföretag inom ramen för det nationella kontrollprogrammet.

2. *För livsmedels- och foderföretag som omfattas av programmet*

2.1 Produktionsstruktur för arten i fråga samt för produkter av denna art.

2.2 Foderproduktionens struktur.

2.3 Lämpliga riktlinjer för god uppfödningssed eller andra riktlinjer (obligatoriska eller frivilliga), som åtminstone anger

— hygienåtgärder på jordbruksföretagen,

— åtgärder för att förhindra att infektioner kommer in via djur, foder, dricksvatten eller personer som arbetar på jordbruksföretaget, och

— hygien vid transport av djur till och från jordbruksföretag.

2.4 Rutinmässiga veterinärkontroller på jordbruksföretagen.

2.5 Registrering av jordbruksföretag.

2.6 Journalföring på jordbruksföretagen.

2.7 Dokument som skall åtfölja djuren vid transport.

2.8 Andra lämpliga åtgärder för att garantera att djuren kan spåras.

▼B

B. **Minimikrav för provtagning**

1. Efter godkännandet av det relevanta kontrollprogram som avses i artikel 5 skall livsmedelsföretagen låta ta prov, som sedan skall analyseras för att testa avseende de zoonoser och zoonotiska smittämnen som förtecknas i kolumn 1 i bilaga I med iakttagande av de minimala provtagningskrav som anges nedan.

1. Zoonos eller zoonotiskt smittämne	2. Djurpopulation	3. Produktionsled som provtagningen minst skall omfatta
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Avelsflockar av *Gallus gallus*:	
	— Ungdjur	— Dagsgamla kycklingar — fyra veckor gamla fåglar — två veckor före värpstart eller flyttning till äggproduktionsanläggningen
	— Vuxna avelsdjur	— Varannan vecka under värpperioden
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Värphöns:	
	— Ungdjur	— Dagsgamla kycklingar — Unghöns: två veckor före värpstart eller flyttning till äggproduktionsanläggningen
	— Värphöns	— Var 15:e vecka under värpperioden
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Slaktkycklingar	— Fåglar som lämnar anläggningen för att slaktas (*)
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Kalkoner	— Fåglar som lämnar anläggningen för att slaktas (*)
Alla serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan	Besättningar av — avelssvin	— Djur som lämnar anläggningen för att slaktas eller slaktkroppar i slakteriet
	— slaktsvin	— Djur som lämnar anläggningen för att slaktas eller slaktkroppar i slakteriet

(*) Resultaten av provanalysen måste vara kända innan djuren lämnar anläggningen för att slaktas.

2. De krav som anges i punkt 1 får inte åsidosätta kraven i gemenskapslagstiftningen om besiktning före slakt.

3. Analysresultaten måste journalföras tillsammans med följande data:

a) Datum och plats för provtagning.

b) Flockens eller besättningens identitet.

▼B

4. Immunologiska test får inte utföras om djuren har vaccinerats, såvida det inte är fastställt att vaccinet inte påverkar den testmetod som används.

C. **Särskilda krav för avelsflockar av gallus gallus**

1. De åtgärder som föreskrivs i punkterna 3–5 måste vidtas så snart en provanalys enligt del B visar att *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* förekommer i en avelsflock av *Gallus gallus*, under de omständigheter som avses i punkt 2.

2. a) Om den behöriga myndigheten har godkänt den analysmetod som använts för prover som tagits enligt del B, kan den kräva att de åtgärder som föreskrivs i punkterna 3–5 vidtas när en analys påvisar förekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*.

   b) I annat fall måste de åtgärder som föreskrivs i punkterna 3–5 vidtas, så snart den behöriga myndigheten bekräftar en misstanke om förekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium* efter en analys av prover som utförts i enlighet med del B.

3. Oruvade ägg från flocken skall destrueras.

   Sådana ägg får dock användas som livsmedel, om de är behandlade på ett sätt som garanterar eliminering av *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium* enligt gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien.

4. Samtliga fåglar i flocken – inklusive dagsgamla kycklingar – skall slaktas eller destrueras för att så långt som möjligt minska risken för spridning av salmonella. Slakt skall ske enligt gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien. Produkter från sådana fåglar får släppas ut på marknaden som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien och del E, när den blir tillämplig. Om sådana produkter inte är avsedda att användas som livsmedel, måste de användas eller bortskaffas i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1774/2002 av den 3 oktober 2002 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel. ([1])

5. Om det på ett kläckeri finns kläckägg från flockar med förekomst av *Salmonella enteritidis* eller *Salmonella typhimurium*, skall dessa destrueras eller behandlas enligt förordning (EG) nr 1774/2002.

D. **Särskilda krav för flockar av värphöns**

1. Med verkan från och med 72 månader efter ikraftträdandet av denna förordning får ägg inte användas för direkt konsumtion (konsumtionsägg), såvida inte de kommer från kommersiella flockar av värphöns som omfattas av ett nationellt program enligt artikel 5 och inte är föremål för officiella restriktioner.

2. Ägg från flockar av okänd hälsostatus som misstänks vara infekterade eller härstamma från infekterade flockar får användas som livsmedel endast om de är behandlade på ett sätt som garanterar eliminering av *Salmonella enteritidis* och *Salmonella typhimurium* enligt gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien.

3. När fåglar från en infekterad flock skall slaktas eller destrueras, måste åtgärder vidtas för att så långt som möjligt minska risken för spridning av zoonoser. Slakt skall ske enligt gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien. Produkter från sådana fåglar får släppas ut på marknaden som livsmedel i enlighet med gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien samt del E, när denna blir tillämplig. Om sådana produkter inte är avsedda att användas som livsmedel, måste de användas eller bortskaffas i enlighet med förordning (EG) nr 1774/2002.

E. **Särskilda krav för färskt kött**

1. Med verkan från och med 84 månader efter ikraftträdandet av denna förordning, får färskt fjäderfäkött från de djur som förtecknas i bilaga I inte släppas ut på marknaden för konsumtion, såvida inte de uppfyller följande kriterium:

   ”Salmonella: ingen i 25 gram”

2. Inom 72 månader efter ikraftträdandet av denna förordning kommer detaljerade regler att fastställas för detta kriterium i enlighet med de förfaranden som

([1]) EGT L 273, 10.10.2002, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 808/2003 (EGT L 117, 13.5.2003, s. 1).

▼B

avses i artikel 14.2. I dessa kommer särskilt att anges program för provtagning och analysmetoder.

3. Det kriterium som fastställs i punkt 1 gäller dock inte färskt fjäderfäkött som är avsett för industriell värmebehandling eller annan behandling för att eliminera salmonella i enlighet med gemenskapslagstiftningen om livsmedelshygien.

▼B

BILAGA III

Särskilda kriterier för fastställande av salmonellaserotyper av betydelse för folkhälsan

Vid fastställande av de serotyper av salmonella av betydelse för folkhälsan som skall omfattas av gemenskapens mål måste följande kriterier beaktas:

1. De mest frekventa salmonellaserotyperna vid salmonella hos människor på grundval av data som samlats in genom EG:s övervakningssystem.
2. Infektionsväg (dvs. förekomst av serotypen hos relevanta djurpopulationer och i foder).
3. Om någon viss serotyp visar förmågan att under senare tid snabbt kunna sprida sig och förorsaka sjukdom hos människor och djur.
4. Om någon viss serotyp visar ökad virulens, t.ex. sett till invasivitet eller resistens mot behandlingar mot infektioner hos människor.